

**ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆԴԻՍԱՎՈՐ ՍՈՒՐԲ ՊԱՏԱՐԱԳ ԵՎ ԶԱՐՈՋ
ՄԱՅՐ ՏԱՅԱՐՈՒՄ
ՓՐԿՉԻ ՀՐԱՇԱՓԱՌ ԾՆՆԴՅԱՆ ՏՈՆԻՎ**

Հունվարի 6-ին, շորերշաբթի, ավանդական տուքով և հանդիսությամբ, Մայր Տաճարում տոնվեց Քրիստոսի Ս. Ծննդյան տոնը:

Առաջույան ժամերգությունը պաշտվեց Մայր Տաճարում, Մայր Աթոռի ամբողջ միաբանության և ձեմարանի ուսանողության մասնակցությամբ:

Ժամը 12-ին, Վեհափառ Հայրապետը Վեհարանից առաջնորդվում է Մայր Տաճար, թափորով և ամպմովնան տակ, մատուցելու Ս. Ծննդյան հանդիսավոր պատարագը:

Մայր Տաճարը լին է աղոթավոր հավատացյալների և ուխտավորների բազմությամբ։ Աշակողմայա և ծախակողմայան դասերում տեղ են գրավել պաշտօնական անձննք։

Օրվա մեծ խորհրդի ներշնչման տակ, Մայր Տաճարի զանգերը հնչում են ավետավոր և վեհ, մինչ հինավորց Տաճարի խնկաբույր կամարների տակ, աղոթքի մրմունչների, զվարթ լույսերի հեղեղի մեջ, թնդում է Ծննդյան հոգեսպարար մեղեղին՝

«Քրիստոս ծնաւ և յայտնեցաւ»։

Սկսվում է Հայրապետական սուրբ պատարագը։ Սեղանին սպասարկում են գերաշնորհ Տ. Ասողիկի և Տ. Վարդան Կայխոսպոսները, հոգեշնորհ Տ. Մուշեղ, Տ. Մեսոպ, Տ. Արտեն Վարդապետները և սարկավագների խումբը։

Մայր Տաճարի երգեցիկ խումբը շնորհալիորեն կատարում է սուրբ պատարագի Կոմիտասյան երգեցողությունը։

«Հայր մեր»-ից առաջ, Վեհափառ Հայրապետը, Քրիստոսի Ս. Ծննդյան մեծ խորհրդի ավետիսը տալով Հայ եկեղեցուն և բովանդակ հայության, խոսում է բովանդակալից և

ոգեշունչ հետևալ քարոզը, օրիվա տոնի համամարդկային հոգենոր, բարոյական մեծ նշանակության մասին, համեմված կրոնաբույր, և հայրենաշունչ խոհերով, ինչպես նաև ապրիլյան մեծ եղենի 50-ամյակի խորհրդով օծում։

«Մեր Ս. Ավետարանը կպատմե մեզի, թե երկու հազար տարիներ առաջ, երանելի գիշեր մը, պայծառ լուս իշավ երկնքի հեռուներեն ու հրեշտակներ երգեցին։

«Փա՛ռ ի բարձունս Աստուծոյ, յերկիր խաղաղութիւն և ի մարդիկ հաճութիւն»։

Այս անուշ երգով, այս փրկարար պատգամով, արարիչն Աստված Եր Միածին Որդին ընծա ուղարկեց մարդկության, որպես պատասխան՝ խաղաղության և արդարության ծարավի հոգիներու մեծ սպասումին։

Նյութին և բիրտ ուժին պայմաննեն ծերեալ պատվելու որոնումներեն ու մաքառումներեն, ծնունդ առին տակավ առկայծումները մարդկային ապնիկ զգացումներու և խիզախ մտածումներու, որոնք դարերու հոլովությով բյուրեղ դառնալով, եղան տեսիլը ու աղոթք և շիկացած աղերս առ մարդասերն Աստված, ի կատարումն օրինաց և մարգարեից, ի լրումն բարոյական իդեալներու։

Պատմության մեջ, բյուրեղացումի և պայծառացումի մեծ հանգրվան մը հանդիսացավ անտարակում։ Ծնունդը Հիսուսի, որ եղավ մարմնացումը Աստուծ խոսքին և մարդոց երաշին, մարդկային կյանքի նյութին պայմանը լուսավորելով, սիրո և խաղաղության բարոյական օրենքով։

«Մարդո Որդի» Հիսուսի մեջ, մարդիկ ճանչցան զՈրդին Աստուծո, որովհետև Ան ծնավ «խաղաղության և ի մարդիկ հաճության» ավետիսով:

Եվ այսօր ահա, նոր տարգան այս լուսաբացին, մեր Ս. Եկեղեցին վերստին կրերե մեզի ամենու մեծ ավետիսը, թե ծնավ Մանուկն Հիսուս, Աստուծո Որդին, որպես Փրկիչ ազգի մարդկան, որպես Արեգակ Արդարության; որպես Իշխան Խաղաղության: «Զի այնպէս սիրեաց Աստուծած զախարի, մինչև զՈրդին Եւր Միաժին ետ, զի ամենայն որ ի հաւատայ ի Նա մի՝ կորիցէ, ալ ընկացի վկեանսն յախտենականս: Զի ոչ առաքեած Աստուծած զՈրդին Եւր աշխարհ՝ զի դատեսցի զախարի, ալ զի փրկեսցի աշխարհ Նովա» (Յովի. Գ 16—17):

Արդարակորդ և լուսի ծարավ մեր ժողովուրդը, հայոց հինավորոց ազգը, հավատաց Երկնառար Փրկչին, հավատաց Ս. Ծննդյան պատգամին: Հավատաց, թե Հիսուսով՝ արդարությունը և խաղաղությունը պիտի թագավորեն աշխարհի վրա, և թե մարդիկ պիտի ապրին իրեն եղբայրներ, իբրև հավասար ու ազատ որդիները միևնույն երկնային Հոր:

Մեր պապերը բարի այս տեսիլքով ապրեցան և կյանքի ալենկոծ ծովերեն անցան, հեռացան, Հայոց Մայր Հողին վրա վաստակը թողած իրենց հավատավոր հոգիին, իրենց շինարար հանձարին, իրենց արի գործերուն: Եվ այս տեսիլքով ալ անոնք հաճախ, շատ հաճախ, իրենց աչքերը փակեցին, տարապանքի ու մարտիրոսության ճամբաներու վրա:

Նույն այս տեսիլքով նահատակվեցավ մեր ժողովուրդը, հիսուս տարիներ առաջ, աշխարհի մը մեջ, ուր Հիսուս կարծեք երբեք ծնած չըլլար:

Մեր Եկեղեցին այս ամբողջ տարին պիտի նվիրե անոնց սուրբ հիշատակին: Ալսօր ալ, թեն արյունած սրտով ու ծանրորեն վշտահար, մեր վերածնած ժողովուրդի բոլոր զավակները անխտիր, կմնան անշարժ նախնաց հավատքի վեմին վրա սուրբ, իրենց լուս տեսիլքներու իրականացման հույսով գոտեպինդ, ու արդար սրտով, կընդունին երգը հրեշտակներուն.

«Փա՛ռք ի բարձունս Աստուծոյ, լերկիր խաղաղութի՛ւն, ի մարդիկ հաճութի՛ւն»:

Արդարություն և խաղաղություն համայն աշխարհին, բոլոր ազգերուն:

Արդարություն և խաղաղություն հայ ժաղովուրդին:

Անցյալի մեջ թեն մեր ժողովուրդի կյանքի բաժինը եղավ գուցե ամենատառապալիցը և զարհուրելին, և ա՛յդ իսկ պատճառով, մենք բոլոր հայերս, վՔրիստոս ամուր պահած մեր սրտերուն մեջ, պիտի աղոթենք ու պիտի գործենք այն անսահանց հավատքով, թե պիտի հաղթեն, պիտի փառապորվին վերջապես արդա-

րությունն ու խաղաղությունը մեր տառապած երկրագնդի վրա, որպեսպի այլևս աշխարհի մեջ ոչ մեկ տեղ չկրկնվին ապրիլ 24-ներ ու ցեղասպան օճիրներ:

Այս հավատքով ու այս տեսիլքով, ամբողջ տարի մը, ծունկի եկած Միածնաէջ մեր Ս. Սեղանի առաջ, Մենք պիտի աղոթենք մեր ժողովուրդի մոտ երկու միջիոն անմեղ զոհերու հոգիներուն համար և անոնց հիշատակը պիտի հավերժացնենք Հայոց բրիստոսատես այս Մայր Հողին վրա, մեր Մայր Տաճարի կողքին կանգնեցնելով արձան մը անոռոաց հուշի և սրբազն ուստի: Նույն սեղանի առաջ Մենք պիտի աղոթենք նաև մեր վերածնած ժողովուրդի կյանքի խաղաղության և բարօրության համար, որ ահա ավելի քան չորս տասնամյակներ ի վեր կապրի, կուտանս, կիպորանս, հուժկու բազովիներով ու հանճարի լուսով կվերաշինե և ծաղիկ կդարձնե Մայր Երկիրը մեր, Հայաստանը ամենայն հայոց:

Մեր հայրենի ներկա իրականությունը, Հայաստանի վերածնունդն ու մեր ժողովուրդի ազգային զարթոնքը հարազատ պետության հովանիին ներքև, գերազուն հաղթանակն է մեր դարաշրջանի հայոց պատմության և միակ գրավականը մեր ազգի գոյատևման, և հետևաբար գերազուն կենդանի հուշարձանը՝ նվիրված աղջի ու հայրենիիր համար զոհված մեր բոլորավոր նահատակներուն: Արդի Հայաստանով, ապրող ու ածող մեր այս հայրենիքով պայմանավորված է և ապահովված գոյությունը համարական Մայր Հայաստանին:

Ուրեմն արդար է և խղճի սեպուի պարտականություն բոլորիս համար, որ հայոց մեծ եղեռնի հիսնամյա տարելիցը առիթ հանդիսանա առավել ամրապնդում մեր ժողովուրդի հոգևոր, ազգային և հայրենասիրական միասնության:

Սրդար է, ալո՞, և սպասելի, որ այս տարի, գոնե այս տարի, ի սպաս լուն ամեն տեսակի ներքին տարակածություններ ու հակամարտություններ, արտասահմանի հայության ծոցին մեջ, և մեր ժողովուրդի բոլոր զավակները անխտիր միանան, միակամ դառնան, համազգային տիրական զգացումի մը մեջ, մեր նահատակներու սուրբ հիշատակով եղբայրացած ավելի քան երեք:

Հայե՛ր, հավատացյալ զավակնե՛ր Մեր, որ ի սփյուռ աշխարհի, միացե՛ք, համախմբվեցե՛ք ձեր սուրբ տաճարներու կամարներուն տակ, միասին սգացե՛ք, միասին աղոթեցե՛ք, միասին ուխտեցե՛ք: Եվ նույն միասնական ոգիով, կամբով, ձեր հայացքը ուղղեցե՛ք դեպի մոխիրներեն հարություն առած Երկիրը մեր հայրենի, որպեսպի մասամբ գոնե միսիթարվին ձեր սրտերը սգավոր, և որպեսպի ձեր ուխտը դառնա կենարար և ձեր աշխատանքը դառնա ճշմարտապես ազգաշեն, նպատակի մը հասնող:

Մահվամբ մահը հաղթած ըլլալու մեր ազգային մեծ ուրախությունը. համայնք հայության խարիսխ զգացումն է այսօր, որուն աղբյուրը կիանդիսանա մեր հայկական պետության ներկա իրականությունը և հայրենաբնակ երկու միջնորդ և ավելի հայության ծեռք բերած նվաճումները վերջին ավելի քան քառասուն տարիներու ընթացքին:

Սիրեցիալ պանդուխտ զավակներ Մեր, միացե՞ք և համախմբվեցն ք նաև ազգապահպանման սփյուրական ու փրկարար գաղափարին և գործին շուրջ, օրավոր առավել հաստատ հիմերու վրա կազմակերպելով և վրուցնելով մեր եկեղեցական համայնքները, ծեր կրոնական, մշակութային կազմակերպություններն ու կրթական հաստությունները:

Այսպես է, որ պիտի ամրապնդի ու պիտի ծաղկի հայ ժողովուրդի կյանքը հեռավոր ափերու վրա և այսպես է, որ առավել ապահով ու լուսավոր պիտի դաման հայոց ապագան:

Հայ ժողովուրդի համար այժմ ժամանակ է մեկտեղվելու, ներքնապես ամրանալու, միասնաբար մտածելու և գործելու, անբաժան կերպով հառաջ ընթանալու:

Ժամանակ է մանավանդ միացլաւ ճիգերով վրուցնելու և շենցնելու նոր կյանքի կոչված եղիտասարդ Հայաստանը մեր, օգտագործելով, կենսագործելով ամեն հնարավորը և հնարավորին առավելագույն:

Այսօր, գիտնանք հասկնալ ժամանակը, որպեսզի օր մը, ապագային, ժամանակն ալ մեզ հասկնա: Զի ամեն ժամանակ իր ավետիսը ունի, իմաստուն ժողովուրդներուն համար:

Ահա այսպես, մենք միրտ, մեր հոգի, մեր պատմության մեծագույն վիշտը մեր սրտին մեջ առած, մեր սեփական ոտքերու վրա ամուր կանգնած, դիմավորենք 1965-ը, բարձր ճակատով, բռցավար հավատքով դեպի հայոց ապագան:

Կակահ մեր սուրբի տարին, մեր աղոթքի տարին, մեր ուստի տարին:

Եվ հուսով ենք, թե աշխարհի բոլոր մեր քույր եկեղեցիները, և բոլոր ժողովուրդները, ուր որ մարդկային ապնիվ սիրու մը կբարախն, Հայ Եկեղեցի կողքին, հայ ժողովուրդի կողքին պիտի գտնվին, և հառաջիկա ապրիլ 24-ին մեզի հետ պիտի աղոթեն հայ ազգի բյուրավոր մարտիրոսներու հոգիներուն խաղաղության համար:

Թող բարին Աստված քաղցրությամբ ընդունի մեր աղոթքը և հավերժական լուսերու մեջ պայծառացնե հոգիները հայ նահատակներուն և հավետ սուրբ պահն անոնց հիշատակը երկրի վրա:

Թող արդարադատն Աստված ողորմությամբ ընդունի նաև մեր ուստի, և օգնական ու մարտակից ըլլա մեր ազգին, ի լորուն անոր սուրբ իշերուն և տեսիլքներուն:

Եվ թող Աստված հարցն մերոց հավետ անսասան և փառավոր պահն վերածնած Մայր Հայրենիքը մեր՝ բարորության և խաղաղության մեջ, և մեր ազգի զավակներուն առատապես բաշխե իր ստեղծարար շնորհները և սիրո ու միության ոգին:

Սիրելի հավատացյալ ժողովուրդ մեր որ ի Հայաստան և որ ի սիրուա աշխարհի, մեր ազգային սուրբի և աղոթքի այս օրերուն, անշարժ կանգնած մեր հերոսական ազգի սրբազն ուստի ժայռին վրա, մեր հայացքը սևուած դեպի հեռու և ապատ հորիզոնները արևոտ, հավատական ճայնով երգնեք հրեշտակներուն հետ:

«Փա՛ռք ի բարձունս Աստուծոյ, յերկիր խաղաղութի՛ն և ի մարդիկ հաճութի՛ն»:

Ամենայն հայոց լուս հավատքի վեմ Ս. Էջմիածնեն, ողջու կն հայրական և օրհնություն աստվածային համայն հավատացյալ հայ ժողովուրդին, այժմ և հավիտյանս: Ամեն»:

«Քրիստո ծնա՛ւ և յայտնեցա՛ւ»:

Հավարտ սուրբ պատարագի, Վեհափառ Հայրապետի հանդիսադրությամբ, կատարվում է Քրօգոննաց սրբազն կարգը, Ավագ Սեղանի բեմի առաջ, ի հիշատակ Քրիստոսի մկրտության, Հորդանան գետում:

Քրօգոնների սրտառուց արարողությունից հետո, Վեհափառ Հայրապետը առաջնորդվում է Վեհարանի գահարածը, ուր ընդունում է, Ս. Մանդիան տոնի առթիվ, շնորհավորությունները Մայր Աթոռի միաբանության, Գերագույն Հոգմոր Խորհրդի, Հոգմոր Ճեմարանի դասախոսների, վանքի ծառայողների և այլ պաշտոնական անձնավորությունների:

Վերջում խոսք առնելով, Վեհափառ Հայրապետը իր շնորհակալությունն ու գոհուակությունն է հայտնում եղած զերմ շնորհավորանքների ու բարեկաղթությունների համար, ապա օրհնում բոլորին, մաղթելով աշխարհին խաղաղություն և ազգերին՝ համերաշնություն ու համագործակցություն:

Ժամը 4-ին, Վեհարանում, Մայր Աթոռի միաբանությունը, Գերագույն Հոգմոր Խորհրդի և վերատուգի հանձնաժողովի անդամները և այլ պաշտոնական անձններ սեղանակից են լինում Վեհափառ Հայրապետին:

Նորին Ս. Օծության ռՊահպանիչա-ովլ վերջանում է ընդունելությունը:

